

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת ויקרא
ג' ניסן תשפ"ג
גליון תתקכ"ב

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
לפי ש"ק	הרה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	6:32	7:32	8:08
ירושלים	6:17	7:30	8:11
באר אפרק	6:54	8:14	8:26

דברי תורה

מהגה"צ אב"ד דקהילותינו
שליט"א

ויקרא אלף זעירא.

זק"ה"ק הרה"ק מרן הרמ"מ זיע"א אמר על הא דאיתא לא לא קם נביא עוד בישראל כמשה-בישראל הוא דלא קם אבל באומות העולם קם ומנו, בלעם. דכן הוא בכל עניני עבודת האדם יש שהוא בבחינת משה שהוא לצד הקדושה ויש שהוא להיפך בבחינת בלעם, וכמ"ש שנים שאכלו פסחיהם זה אוכל וזה ועל זה נאמר וצדיקים ילכו עם ופושעים יכשלו עם, והעוסק בתורה ועבודה כפי מחו או כמא דיע האדם אם עבודתו רצוי ומקובלת לפני המקום ב"ה ושהיא מצד הקדושה, הסימן לכך היא שיבדוק מצבו ומעמדו לאחר העבודה אם התורה והתפילה שעסק בה הביאתו לידי ענוה ושפלות רוח הרי היא מצד הקדושה, וההיפך בהיפך. וזהו הרמז כאן אצל משה רב"ה שאחר שהיתה לו גילוי וקריאה ודיבור מה' אליו, בכל זאת לא גבה ליבו אלא ההיפך בא לו עי"ז שפלות רוח וענוה יתירה, וזהו האלף זעירא שבתוכה ויקרא, לומר שלאחר הקריאה בא לידי א' זעירא וענוה, משא"כ בבלעם כתיב נופל וגלוי עיניים, שלאחר הגילוי בא לו עי"ז לידי גבהות הלב וגדלות וגאוה. עכ"ה.

ובמדרש (פרשתנו א, טו) כל ת"ח שאין בו דעת נבילה טובה הימנו, תדע לך שכן צא ולמד ממשה אבי החכמה וכו' עי"ש, ודעת זה סדר טהרות (שבת לא) ובטהרת מצורע ופרה לקחו איוב ושני תולעת לרמוז שינמיך עצמו כאיוב, וזה עיקר הטהרה - הנמיכות רוח, וכידוע המאמר מהרה"ק מרן ר"ד מלעלוב זיע"א שסוד המקוה היא שיורדין מדרגה אחר מדרגה, ביטול אחר ביטול, וכשמגיעין למטה שוב מנמיכין ומתכופין בביטול גמור, וזהו הטהרה השלימה הביטול והשפלות רוח, כי האדם שיסודו מעפר דומה ככלי חרס שאין לו טהרה אלא שבידה, כן האדם טהרתו הוא ע"י שישבר רוחו בקרבו בהתבוננו בשפלות עצמו ובדלות מעשיו וא"י יבוא לידי טהרה, ולכן משה רב"ה שהוא מקור הדעת, נצטמן ונתייחד במדה האת בהיותו הענו מכל האדם, כי במקום הדעת שהוא הטהרה שם מקור הענוה.

לא פחות ולא יותר. ואלו המלקים שמלקים אותו היו עושים זאת מתוך רחמנות גמורה על האיש המתחייב במלקות, והיו הם צדיקים גמורים, ולא הי בהם שום שמץ ונקודה אחת של אכזריות, אלא כל כולו רחמים גמורים "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" (משלי כו, יט), היה נכנס באיש הזה כוח הפועל בנפעל, כוח הפועל: דהיינו כוח המלקים שהם היו צדיקים גמורים, ועשו אותו כל כולו לשם שמים. **בנפעל:** דהיינו האיש הזה אשר היה מחוייב במלקות, ע"י שהלקו אותו כנ"ל סר ממנו הרוע והחשכות ומסך הברזל בינו לאבשב"ש, ועי"ז נתגלה ניצוץ נשמתו הק' בתשובה שלימה. והגם שענין המלקות נקראים עונשים, הרי לאחר שהלקוהו נברר הדבר שאין זה עונש כלל אלא כל כולו תיקונים וזיכוכים לנפשו הטהורה, ועי"ז נתגלה אהבה המוסתרת שיש לו לכאור"א אשר בשם ישראל יכונה, להבורא ב"ה, ומתוך החלטה גמורה ואמיתית בלב שלם אמר רוצה אני.

שיחת קודש
מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ויקרא אל משה
האות אל"ף קאי על אלופו של עולם

ויקרא אל משה וכו' (א, א) ויקרא א' זעירא, וכבר נלאו כל חכמי לב לבאר ענין א' זעירא, ובתורה פשטים ע"ס, והנראה לבאר שהאות אל"ף קאי על אלופו של עולם, שבא לרמוז שכל הרוצה לדור עם אלופו של עולם במדור אחת ולהידיבק בו, הוא אך ורק ע"י שיקטין את עצמו בענוה ושפלות רוח, דכתיב אני ה' אשכח את דכא ושפל רוח, וכשמתנהג בענוה הרי זוכה להשראת השכינה ולהיחבב יתירה שנודעת לו מאת ה', וזהו פירושו ויקרא **באל"ף זעירא** הוא לשון של חיבה כמובא ברש"י הק', דהיינו שהרוצה להגיע למדרגות שהקב"ה אלופו של עולם יתגלה אליו בקריאה של חיבה וישרה שכינתו אצלו, העצה הוא שיתנהג בענוה ושפלות רוח ואז יזכה לקריאה של חיבה ולהשראת השכינה וזהו אל"ף זעירא, המורה על ענוה. ואז ויקרא בלשון של חיבה.

או"י ויקרא אל משה וכו', דהנה ידוע דתיבת 'משה' קאי על צדיקי הדור וצדיקים אמיתיים שבכל דור ודור, וכדאיתא בגמ' (שבת קא) משה שפיר קאמרת וכווה"ק איתפשטותי דמשה בכל דרא ודרא, דבא הכתוב לרמוז דהרוצה להתקרב לצדיקי אמת שעל ידם יזכה להתקרב להקב"ה, הוא רק ע"י שיתנהג בענוה ושפלות רוח, וזהו ויקרא א' זעירא, היינו מידת הענוה, ועי"ז יזכה לקריאה של חיבה מאת ה' ע"י שיתקרב אל משה דהיינו צדיקי הדור.

ואם עולה קרבנו וכו' לרצונו וקריבנו לפני ה' (ג, א) וברש"י ד"ה יקריב אותו, מלמד שכופין אותו, יכול בע"כ ת"ל לרצונו עד שיאמר רוצה אני, (ערבין כא) וידועים דברי הרמב"ם עמ"ש כופין אותו עד שיאמר רוצה אני דלכאו' אם כופין אותו ואת אומרת שאינו רוצה באמת, אלא מוכרח לומר רוצה אני, וכיאר בקדשו ענין הכפיה הוא משום הנפש הישראלית בפנימיות נפשו הוא אך ורק לעשות רצון הבורא ולעשות נח"ר לפני מי שאמר והיה העולם, אלא מי מעכב שאור שבעיסה וכו', ובכפיה זו שבי"ד מכין אותו עי"ז מוציאין פנימיות רצונו האמיתי לעשות רצונו יתברך, עד שאומר רוצה אני, עכ"תה"ק.

ודבר זה צריך ביאור דלכאו' אם אחד מישראל שהגיע למצב של כופין אותו, הרי בוודאי מדובר באיש קל דעת ופורק עול רח"ל, או אף כשמכים אותו מה תועלת בזה, דאפי' שאומר רוצה אני מאן יימר שמתכוון לאמיתת הדברים, ושרצונו מעכשיו לקיים רצונו יתברך בזה, ומה שאומר עכשיו רוצה אני הוא משום דרוצה להיפטר מהעונשין הקשין שבי"ד הטילו עליו, ואין פיו ולבו שוין דאין לו ברירה אחרת ולכן אומר רוצה אני, ויתירה על כך, דדרך קלי הדעת כשמוכחים אותם ובפרט כשמכים אותם וכדו', הרי בוער בהם תאוות אש הנקמה, ובבוא הזמן כשיוכלו לנקום בשליחי בי"ד לא ינחחו ולא ישקוטו עד שניקמו את נקמתם ומה הועילו חכמים בתקנתם.

והנראה לבאר דברי הרמב"ם ז"ל בענין של כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, דידוע כשאחד מישראל שעבר עבירה רח"ל, והיה מגיע לו עונשין מלקות ארבעים או מכת מרדות וכדו', ציוו לנו הכוז"ל איך להלקות וכמה יוכל לסבול, דהיינו שהיו בודקין אותו ע"פ רופא כידוע ולא היו מלקין אותו אלא כמה שהוא מסוגל לספוג

"מסביב חושך, דם ואש ותימרות עשן, ואני בין שמים וארץ. אני צובט את עצמי כלא מאמין. כן, אני חי. ברוך הוא וברוך שמו.

בכיסוי נשאר בדרך פלא הטלפון הנייד שלי, אבל הוא לא עבד. המכנסיים שלי נותרו שלימות, כולל הכסף שלקחתי עמי שהיה תפור בתוך המכנסיים.

מה עושים עכשיו? לאיפה ממשיכים מכאן? לא ידעתי מה הצעד הבא שלי. לא נותרה לי אלא אומנות אבותינו, תפילה לבורא עולם. הייתה לי אמונה שאם ניצלתי ממוות לחיים, וודאי אצליח לצאת מהתופת הזו, ולבצע את מצוות הצלת הנפשות שלשמה הגעתי לכאן".

"תוך" כדי שאני מנסה לארגן את עצמי ואת מחשבותי, הגיעו למקום שני רכבים צבאיים אוקראינים בחריקת בלמים. הם ניסו להשתלט על האש אך כבר לא היה את מה להציל.

לפתע הם הבחינו בי, אדם שיצא חי מהמשאית הבוררת. הסתתרתי מהם. הם התנפלו עלי בצרחות אימים. לא הבנתי מה הם אומרים והתחילו לגרור אותי לכיוון הרכב שלהם".

"אני מנסה לענות להם באנגלית ששגורה על פי, ואומר להם אני ג'ורג'ליסט (עיתונאי) אחד מהם שהבין קצת אנגלית נרתע קצת צעק עלי 'דוקומנטן פליז!' (מסמכים בבקשה). אני מסביר לו שכל המסמכים נשרפו במשאית יחד עם המזוודה שלי, הוא לא מבין וצועק שוב 'דוקומנטן דוקומנטן'.

מה עושים עכשיו? ידעתי שאין להם לא דין ולא דיין, הנשק דרוך, והם יכולים לעשות

המשך בעמ' ד'

הגבולות עם אוקראינה. לפי התכנון על תוואי הגבול בנקודה מסוימת, המתינה לי משאית לחלוקת לחם עם אישור תנועה חופשי גם באזורי הלחימה.

במשאית מצאתי עוד מספר אנשים (לא יהודים) שכל אחד מהם בא למטרה דומה כמוני או בכדי לבדוק אם הנכסים שלהם נפגעו באזורי הלחימה.

הוחלט שלפני הכל אנו נוסעים לחלץ את הזוג המבוגר שאני מחפש אחריהם. הייתה בידי כתובת מדויקת, וגם זכרתי את הכתובת בעל פה, והתחלנו לנוע לכיוון המטרה שלי".

"מסביב חושך ואימה. לראשונה חשתי מהו 'פחד מוות'. היה קר, קר מאוד. אולם הידיים רעדו לא מהקור אלא מהפחד.

לאחר נסיעה של כמה שעות אמר לי המבריה באנגלית רצוצה, שאנחנו ממש קרובים ליעד.

שמחתי שהנה עוד מעט נהיה אחרי השלב הראשון, ובע"ה גם השלב השני יצלח, נמצא את זוג המבוגרים, נעשה את הדרך לגבול ונשוב ארצה. דבר לא הכין אותי למה שיתרחש בעוד דקות אחדות.

לפתע... בום!!! פצצת מרגמה פוגעת פגיעה ישירה ברכב שלנו!!! לא היה לי זמן אפילו לצעוק 'שמע ישראל'. הועפתי החוצה מההדף למרחק של כמה מטרים. הייתי כמובן חבול ומוכה אך לא האמנתי למציאות שפשוט נפשי היה לי לשלל וחיי ניצלו. מזווית העין בה שכבתי, אני מצליח להבחין שהמשאית עולה באש, על כל תכולתה וכל מי שהיה בתוכה..."

לפנינו סיפור מפעים ומטלטל רווי אמונת צדיקים שהתרחש לאחרונה בסמוך לכ"א אדר תשפ"ג, יומא דהילולא קדישא של הרה"ק בעל 'נועם אלימלך' מליז'ענסק זי"ע, המראה לנו בחוש כי שליחי מצוה אינם ניזוקים, ואם אדם מתאמץ עבור יהודי, מהשמים מתאמצים עבורו שלא כדרך הטבע שלא תיפול שעה מראשו.

היה זה לפני כשבועיים. יהודי יקר המתגורר בחיפה, התבקש ע"י מכריו, משפחה מיוצאי אוקראינה המתגוררת כבר כמה שנים בקריות, לסייע בידם לחלץ את הוריהם שנמצאים במצב לא פשוט באוקראינה באזור שמופגז כבר כמה שבועות, ולאחרונה גם נותק עמם הקשר. הם אינם יודעים את נפשם מדאגה, אין להם לא יום ולא לילה. מתעוררים מחלומות בלהות בזה אחר זה, לרגע בטוחים כי הגרוע מכל אירע חלילה ומתפללים שכלל הפחות יזכו לקבר ישראל, ולרגע עדיין מפעמת בהם התקווה כי הכל כשורה, ורק הלחימה העזה שבאזור מונעת מהם ליצור קשר עם העולם הגדול.

היהודי החיפאי שניחן באומץ וגבורה, יחד עם נחישות של מסירות נפש והצלת נפשות. נענה לאתגר המסוכן, ולאחר התייעצות עם רב, לקח את כל הפרטים, עשה עבודת שטח מדוקדקת, יצר קשרים עם מבריה מקומי, הצטייד במסמכים הנדרשים, כולל אישור עיתונאי למקרה שישאלו אותו שאלות, ויצא לדרך הארוכה.

וכך הוא מספר: "טסתי למדינה במזרח אירופה, ומשם הגעתי ברכב לאחד

הילולא דצדיקא

ה' ניסן - רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר שמואל מזמ"בז בעל אוהב ישראל מאפסא (תקפ"ה)
רבי אשר זאליק מגראדיסק ב"ר ישראל צבי הירש ליפניער תלמיד החוזה והרה"א מליז'ענסק (תקצ"ב)
רבי שניאור זלמן ב"ר שלמה ליאדירי ב' תורת חסד אב"ד פאלאצק ולובלין, תל' הצ"צ מלובוויטש (תרט"ב)
רבי יוסף מסארני ב"ר אברהם שמואל מברונה (תרע"ט)
רבי ברוך הלוי יוזפוב ב"ר יחיאל מיכל - התן רבי מרדכי משומסק (תרצ"ו)
רבי יוסף שטיינעל-יאשע בלוצער ב"ר אריה לייבוש - משנת יוסף (תשס"ו)
רבי צבי אלימלך שפירא מבלאז'וב ב"ר דוד מדיטוב (תרפ"ד)
- רבי שמואל יהודה קאצינילנבון אב"ד וויניצאה ב"ר מאיר מפאדובה (שנ"ו)
רבי יעקב תעמירלש' ר"מ בלובלין וקרעמניץ ב"ר אליעזר ליפמאן - ספר דעמעוונא דיעקב עה"ת (תכ"ו)
רבי ירוחם טייטלבוים מטאראנא ב"ר משולם זלמן יהונתן ליפשיץ אב"ד ברויגל (תרנ"ט)
רבי שלמה מונייניץ אב"ד וויסטיץ ב"ר יעקב מבילאגאד-כסאעטרת שלמה (תק"י)
רבי חיים ב"ר יעקב אבולעפיה (תק"ח)
רבי מאיר דן ב"ר חיים יצחק פלוצקי ב' כלי המדה (תרפ"ח)
רבי אהרן ב"ר שמואל יעקב ראטה ב' שומר אמונים ושולחן הטוהמברגסא (תשי"ח)

ז' ניסן - רבי יצחק מדראהביטש ב"ר יוסף איש אמת אבי המגיד מזלוטשוב (תק"ד)
רבי ישראל גייגער ב"ר משה - התן הרה"ק החת"ס (תרט"א)
רבי שמואל אברהם אבא הי"ד רבינוביץ מזולקובה ב"ר פנחס מאקאטיקובה (תש"ג)
- נעקף"ש בעל התוס' וביניית רבי אליהו הק' מאברזיקא הי"ד. ורבי יו"ט ב"ר יצחק מיוואה הי"ד. (רי"א, תתק"ב)
רבי מרדכי מנעשכ"ז ב"ר דוב בער (תקס"ט)
רבי אברהם ב"ר מאיר צבי ענגלארד אב"ד דאברא - אמרי אברהם (תשל"ז)
רבי יחיאל מיכל ב"ר אהרן טיקוצ'ינסקי ב' גשר החיים (תשס"ו)
- רבי יעקב צבי ב"ר נפתלי יאלוש מלא הרועים ותל' החוזה ומרימנוב ומקאוניץ (תקפ"ח) רבי אהרן פלוגל - בלומלין הי"ד אב"ד ווינא ב"ר חיים (קפ"א)
רבי יוסף יוזפא ב"ר זעליקמאן מפפד"מ - יוסף אומ"ץ (שצ"ו)
רבי צבי הירש בורנשטיין אב"ד לבוב ב"ר מרדכי זאב - שו"ת ברכת רצ"ה (תרמ"ח)
הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי ב"ר בנימין בייניש (תשכ"ט)
רבי חיים מאיר ב"ר ישראל האגר מוויז'ניץ ב' אמרי חיים (תשל"ב)
- מרים הנביאה ב"ר עזרים (בי"א תפ"ט)
רבי שמואל שמעלקא ז"ק הלוי אב"ד אוסטרדה ב"ר מאיר מלבוב (תמ"ו)
רבי שמואל יחיאל מבוטשאן ב"ר דן מראדויל - בזו"ד התן הי" מאוסטילא ובזו"ש התן רבי יוסף מטוורוטישין בהחזה הק' מלובלין (תרנ"ב)
רבי שלום ב"ר מיימון מראש רבה הראשי הספרדי ל"ם וראש אבות ביה"ד (תשס"ג)
- הרמב"ן - רבינו משה ב"ר נחמן מירונדה (ה"א ל')
- הש"ל"ה - רבינו ישעיה הורביץ - ב' שני לחות הברית ב"ר אברהם הלוי (ש"צ)
רבי שלמה זלמן אב"ד וואראש ב' חמדת שלמה ב"ר יצחק ליפשיץ (תקצ"ט)
רבי שלמה מפרימישלאן - מחברון ב"ר יצחק מאקאליש. מנ"כ בהר הזיתים (תרנ"ח)
רבי בצלאל ב"ר ישראל משה הכהן מוילנא - ראשית ביכורים\ מראה כהן (תרל"ח)
רבי יעקב משה שווארץ אב"ד קראסא - תל' רבי אברהם שאן והייט"ל מסיגעט (תרט"ח)

לקט מנהגים סיפוריים ודא"ה חדשים גם ישנים מרבוה"ק לבית לעלוב - מרן אדמו"ר הרמ"מ ובנו מרן אדמו"ר זיע"א. **אמנם** כי כן הוא מקובל בלעלוב שאין נוהגין בקפידות, ורק קפידא אחת יש, והיא - שלא להקפיד, מ"מ בחג הפסח שאני דאיסורו בכל שהוא, וכל המחמיר יותר הרי זה משובה, ואין לנו להתחכם יותר מהקדמונים שהם החמירו בפסח.

קפידא אחת יש בפסח
מרבוה"ק מלעלוב

הרבנית ע"ה שלא לאפות לאקשען קיגל (קוגל מאיטריות) מפורים ואילך, ובכלל לא הכניסו איטריות מזמן הנ"ל, משום שהוא חמץ הנדבק וחששו על זה.

בפרוס ימי הפסח יומי ניסן הלך מרן רבינו זיע"א לשאוב "מים שלנו" בבגדים מיוחדים לכך, לתוך כד של חרס חדש, אותו היה קונה בדרך לירושלים, ובתחילה היה שואב מים ממזי"ע מעייין השילוח" אך בסוף ימיו היה שואב מים ממזי"ע מעייין "מוצא" שסמוך לים, היה עושה זאת בזריזות כנער צעיר היה רץ כצב ונבחר כארי להספיק לשאוב את המים שלנו עוד קודם השקיעה.

אידע כי פעם אחת היה 'פקק' ארוך בדרך לירושלים וכשהשתחרר הפקק ראה רבינו כי הזמן עומד להיות מאוחר וכי אם לא ירוץ עכשיו עלול הוא לאחור את השקיעה, לכן לא המתין רבינו עד שהרכב בו נסע יפלט לעצמו דרך ויכנס בינות העצים העבותים שליד המעיין בכדי להסמיך את המקום כמה שיותר קרוב, אלא כהרף עין קפץ מן הרכב והחל לרוץ במהירות גדולה ביותר כדי להספיק ואכן הוא הספיק ברגע האחרון, ואז בשמחה ובחיוך על פניו המאירים אמר:

מי חיבובה של מצוה זו נותנת לו הכוח לכל עניני הפסח, על אף שהתאמץ ביותר ונחלש מאוד עבור זה.

הרה"ק מרן הרמ"מ זיע"א ובנו הרה"ק מרן אדמו"ר זיע"א לא היו מסיחים דעתם כל השנה כולה מימי הפסח, תמיד היו עומדים ומזהירים על החמץ שהלילה לא יכנס לספרי הקודש, ותמיד השגיחו בהשגחה ביותר, כי חמץ!!! חמץ!!!, פ"א נענה מרן הרמ"מ ואמר שגממשהו חמץ הוא מפחד יותר מכל הגיהנום! ומיד לאחר חג הפסח היה אומר שכבר פחות משנה נותר לפסח וצריך מאוד להיזהר מחמץ.

משלושים יום קודם הפסח גברה אורית האימים בבית רביה"ק, והוא שיבח מנהגה של

א מעשה
המשך מעמ' ג'

מאותו נקודה ואילך התנהל הכל על מי מנוחות... **הזוג** המבוגר נמצא היכן ששערנו. המבריחים שהיו אמורים לבצע את השלב השני הגיעו לבית, העבירו אותו - אפשר לומר - די בקלי-קלות. עברנו את הגבול למדינה סמוכה. השגרירות הישראלית באותה מדינה כבר המתנה לנו, סידרו לי מחדש את כל המסמכים שנשפרו. וב"ה נחתנו בארץ ביום ראשון י"ז באדר."

"אני כבר כעשרה ימים לאחר ההתרחשות הזו, ועדיין אינני מעכל את גודל הניסים שעברו עלי כאשר חזיתי עין בעין את כוח השמירה העליונה למי שעוסק בהצלת נפשות, וכוחו של חפץ דקדושה של אותו צדיק יסוד עולם שהחזקתי ברשותי, שהציל 3 נפשות מישראל. **זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.**

כטוב בעיניהם. שוב התחזקתי כי אני שליח מצוה, ואם שרדתי את התופת הזו, בע"ה אצא גם מהידיים שלהם."

"**אני** ממשש בכיסים ומוצא את הדבר שלקחתי איתי לשמירה לדרך המסוכנת, היתה זו חתיכת קש זעירה המיוחסת להרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע. הקש הזה ('שטורי' כפי שמכונה באידיש) היה ברשותו של הגאון הצדיק רבי אליהו שמואל שמרלר צוק"ל ראש ישיבת צאנז, שהוא נין ונכד להרה"ק בעל 'נועם אלימלך' זי"ע, והגיע אליו בירושה מזקנתו שעוד הגיעה לארץ ישראל לפני השואה.

ידעתי כי חוטים מהקש הזה חולקו לאחר הסתלקותו לבניו, ואחד מהם הוא בנו הרב יצחק פסח שמרלר שליט"א מחיפה, שאח גבעול אחד בפלסטיק בדומה

בשמחה תצאון = המשך מעמ' ב'
שהתעצב על יוסף שנאבד ממנו נסתלקה השכינה כיון שחזר אליו השמחה בעת שהתבשר שיוסף חי מיד ותחי רוח יעקב אביהם עכ"ל, וכתב בסה"ק **נועם אלימלך (וארא)** שע"י שמחה מכניעים מיד את הסט"א ע"כ.

ואיתא בסה"ק **מאור ושמש (וישב)** כתיב "ויהי איש מצליח", יוסף הצדיק למרות הצער שלו התחזק להיות בשמחה והמתיק לעצמו הדינים והמשיכם על מצרים עכ"ל, ואי' בסה"ק **עץ חיים לרבי חיים ויטאל** דמדת העצבות מגונה עד מאוד, ובפרט להשיג חכמה והשגה - דאין לך דבר המוכיח השגה יותר מזה, **זהו דאי מהר"מ פאפירש (הל' ת"ת סי' כב)** להרחיק מאוד מעיצובן ודאגה כי הוא המונע השגה עכ"ל. וכדאי' **באור החיים הק' (פ' ויחי)** דעל יעקב אבינו בזמנים הנעלים שהיה בשמחה נקרא בשם הנעלה 'ישראל' ואילו בזמני עצב ויגון נקרא בשם 'יעקב'.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת האשה החשובה **מרת מול בת חנה ע"ה** **מזרחי** נפטרה ג' ניסן תנצב"ה

אנא התפללו על **מרת אלטע** **עטיל בת בלומא** **גיטל לרפ"ש**

ברכת מול טוב נאמנה
לידידתי חיקי ונענעלה מחשבוני א"ש. מסור ודבוק בכל נימי נפשו לרבוה"ק, משמח אלקים ואדם. ה"ה
הרה"ח ר' **משה זאב** לב שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנפדה
בת לחתני ידידתי החשוב וחיקי הרה"ח ר' **אברהם דוד** לענעט שליט"א.
נארי מיט א געזונטע אדישע שמחה שטענדיג אמ"ר.

זכור עולם יהא צדיק
רבי **חיים מאיר** זצוק"ל בן ב"ק אדמו"ר רבי **ישראל** זצוק"ל בעל ה"אמרי חיים" מוויזניץ הונצח לכבוד יומא הדילוליה ט' ניסן הבעל"ט ע"י ידידיו החשוב ר' **חיים מאיר בן צביה גיינר** ה"ץ זכותו וק' תעמוד לו בכל מילי דמיטב

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"ג, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב